

การสร้างแบบประเมินค่าทักษะกีฬาฮอกกี้ สำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

A Construction of Rating Scales in Field Hockey Skills Test for Kasetsart University Students

เอกพจน์ สุนทรารชุน (Ekaphot Suntrarachun)* ดร.บุญเลิศ อุทยานิก (Dr.Boonlerts Ou-tayanik)^{1**}
สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (Suvimol Tangsujjapoj)^{***}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อสร้างแบบประเมินค่าทักษะกีฬาฮอกกี้ สำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประชากรจำนวน 225 คน เป็นนิสิตชายและหญิงที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ฮอกกี้ กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบง่ายด้วยการจับฉลาก จำนวน 60 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินค่าทักษะกีฬาฮอกกี้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองประกอบด้วย 3 รายการ คือ 1) ทักษะการผลักลูก 2) ทักษะการกวาดลูก และ 3) ทักษะการตีลูก หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากผู้เชี่ยวชาญฮอกกี้จำนวน 3 ท่าน โดยใช้วิธีของ Rovinelli และ Hambleton หาค่าความเชื่อถือได้ (reliability) กับนิสิตจำนวน 30 คนโดยวิธีการทดสอบซ้ำ (test-retest) และหาค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินค่า (objectivity) โดยการประเมินจากคะแนนของผู้ประเมิน 2 ท่าน ผลการวิจัยพบว่าแบบประเมินค่าทักษะกีฬาฮอกกี้ทั้ง 3 รายการ ได้แก่ ทักษะการผลักลูก ทักษะการกวาดลูก ทักษะการตีลูก มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 ค่าความเชื่อถือได้ เท่ากับ 0.75, 0.82, และ 0.88 และค่าความเป็นปรนัยเท่ากับ 0.84, 0.86, และ 0.87 ตามลำดับ

ABSTRACT

The purpose of this study was to construct rating scales in field hockey skills test for Kasetsart University students. Population were 225 students who were registered to take field hockey. Samples were 60 students who were selected by simple random (raffle). The research instrument was a self-administered rating scales in field hockey skills test. It consisted of 3 items : 1) pushing skill, 2) slapping skill and 3) hitting skill. The content validity was approved by 3 field hockey experts (Rovinelli and Hambleton method). The reliability (test-retest method) was tried out by 30 students. In addition the objectivity was evaluated by 2 raters. Results were found that the content validity of pushing skill,

¹ Correspondent author : fedublo@ku.ac.th

* นิสิต หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

** อาจารย์ สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

*** รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

slapping skill, and hitting skill were between 0.67 – 1.00 as well as reliability were 0.75, 0.82, and 0.88. Furthermore objectivity were 0.84 , 0.86 , and 0.87 respectively.

คำสำคัญ : แบบประเมินค่าทักษะ กีฬาฮอกกี้

Key Words : Skill rating scales, Field hockey

บทนำ

ฮอกกี้เป็นกีฬาที่ถือว่าได้รับความสนใจจากหลายๆ ประเทศ ซึ่งเห็นได้จากการบรรจุกีฬาฮอกกี้ไว้ในการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศที่สำคัญๆ เช่น กีฬาโอลิมปิก กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาแห่งชาติ กีฬาเยาวชน เป็นต้น วิกีพีเดีย [1] ปัจจุบันกีฬาฮอกกี้ในประเทศไทยได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพราะได้รับความสนใจและเป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น มีการจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน กำหนดให้แต่ละสถานศึกษาเลือกกีฬาที่เหมาะสมกับแต่ละแห่ง และประสิทธิภาพของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาหลายๆ แห่งเลือกเอากีฬาฮอกกี้เป็นกิจกรรมในวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและคุณค่าของกีฬาฮอกกี้ จึงได้บรรจุกีฬาฮอกกี้ให้เป็นวิชาเลือกหนึ่งของกิจกรรม

พลศึกษา ให้นิสิตได้เลือกตามความสนใจและความถนัดของตนเอง รายวิชา 01175127 ฮอกกี้นั้น เป็นกิจกรรมพลศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาประวัติ ทักษะการเล่นเป็นทีม ตำแหน่งหน้าที่ วิธีการเล่น และกติกาการแข่งขันของกีฬาฮอกกี้ กองบริการการศึกษา และคณะกรรมการการศึกษา [2] การเรียนการสอนรายวิชาฮอกกี้ มีการวัดและประเมินผลการเรียน 3 ด้านด้วยกันได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิมล [3] ได้ทำการเสนอรูปแบบ ขั้นตอนและที่มาของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา ครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย โดยเฉพาะการวัดและประเมินผลด้านทักษะพิสัยจำเป็นต้องมีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลายเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน แต่จาก

การศึกษาพบว่าปัญหาและอุปสรรคของการเรียนการสอนวิชาฮอกกี้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง คือ การขาดเครื่องมือที่มีความเป็นมาตรฐานในการวัดและประเมินทางด้านทักษะพิสัย

ในการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาต่างๆ นั้น สิ่งที่มีความสำคัญและขาดไม่ได้ คือ การวัดและประเมินผล เพื่อใช้ตัดสินว่าการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด ซึ่งสอดคล้องกับ วิริยา [4] ที่ได้กล่าวว่า “ปัญหาของการประเมินโดยครู ข้อมูลที่ได้ขาดความเที่ยงตรงความเชื่อถือได้ ประสิทธิภาพและความเป็นปรนัย แต่สามารถปรับปรุงได้ ถ้ามีการวางแผนการดำเนินงานที่ดี ต้องมีการพิจารณาทักษะและกำหนดคะแนนในแต่ละส่วนให้ชัดเจน กำหนดมาตรฐานการให้คะแนนในแต่ละทักษะตลอดจนวิธีการบันทึกคะแนน” พลศึกษาต้องวัดและประเมินผลหลายด้าน เช่นการวัดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะกีฬา การทดสอบสมรรถภาพทางกาย การวัดพฤติกรรมทางด้านคุณธรรม การวัดพฤติกรรมทางด้านเจตคติ พงษ์ศักดิ์ [5] จะเห็นได้ว่าขอบข่ายการวัดและการประเมินผลทางด้านพลศึกษา ส่วนใหญ่ไม่สามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบข้อเขียนเพียงอย่างเดียว แต่จะวัดจากการปฏิบัติทักษะทางกีฬาของนักเรียนที่ได้แสดงความสามารถในสถานการณ์จริง ซึ่งครูจะทราบถึงความสามารถของนักเรียนได้จากการที่นักเรียนได้แสดงพฤติกรรมออกมา

กระบวนการของการเรียนการสอนวิชาฮอกกี้ ตามรายวิชากิจกรรมพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จะต้องมีการวัดและประเมินผล พิชิต [6] การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการหนึ่งที่สำคัญ

ที่จะชี้ให้เห็นถึงคุณภาพของการจัดการศึกษา ในการเรียนการสอนใด ๆ ก็ตาม ครูผู้สอนจะทราบพัฒนาการ ความก้าวหน้าหรือจุดบกพร่องของผู้เรียน รวมถึงแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง การวัดและประเมินผลของแต่ละรายวิชา ก็ต้องมีความแตกต่างกันไป เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด ทั้งนี้การวัดและประเมินผลจำเป็นต้องมีเครื่องมือที่ดีและได้มาตรฐาน คือ มีความเที่ยงตรง มีความเชื่อมั่น มีความเป็นปรนัย เพียงใด เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น และจะเป็นแรงจูงใจกระตุ้นให้นักเรียนหมั่นฝึกฝนทักษะ และทบทวนความรู้

ในการวัดและประเมินผลทักษะกึฬาสอกกึฬ โดยทั่วไปแล้วครูผู้สอนจะใช้วิธีการให้คะแนนโดยการสังเกต หรือให้คะแนนตามสายตาและความพึงพอใจของตนเอง ซึ่งวิธีการดังกล่าวไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน ขาดความเป็นปรนัยและเกิดความลำเอียงในการให้คะแนนได้ อนันต์ [7] เสนอแนะว่า “เครื่องมือที่สามารถช่วยครูหรือผู้ทดสอบในการสังเกตมีความเป็นปรนัยมากขึ้น ได้แก่ แบบประเมินค่า (rating scale)” ซึ่งเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งในการสังเกต และให้ผู้ทดสอบดูพฤติกรรมที่สำคัญที่ทำการสังเกต ดังนั้นการประเมินค่า มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการวัดและการประเมินผลทักษะกึฬาสอกกึฬ ซึ่งไม่สามารถวัดด้วยแบบทดสอบข้อเขียนได้ ทั้งนี้เป็นเพราะแบบประเมินค่ามีรายละเอียดที่ชัดเจนช่วยให้การวัดและประเมินผลทักษะการปฏิบัติมีความเป็นปรนัย ไม่เกิดความลำเอียง ดังนั้น แบบประเมินค่าจึงมีความจำเป็นมากในการวัดและประเมินผลเชิงคุณภาพ ในทักษะกึฬาสอกกึฬจากเหตุผลดังกล่าว จะเห็นว่าการวัดและประเมินผลทักษะกึฬาสอกกึฬต้องใช้วิธีการวัดด้านปริมาณและด้านคุณภาพ การวัดด้านปริมาณ เช่น สถิติ ระยะเวลา ทิศทาง เป็นต้น ซึ่งเป็นเครื่องมือวัดและประเมินผลที่มีความเป็นปรนัย ส่วนการวัดด้านคุณภาพเป็นการวัดและประเมินผลที่ได้จากการสังเกต ขั้นตอนการปฏิบัติของผู้เรียนที่ได้แสดงพฤติกรรมออกมา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ตระหนักถึงความสำคัญ

ในการสร้างแบบประเมินค่าทักษะกึฬาสอกกึฬ ในเชิงคุณภาพให้เกิดความเที่ยงตรง (validity) ความเชื่อถือได้ (reliability) และเป็นปรนัย (objectivity) เพื่อนำไปใช้วัดและประเมินผลและพัฒนาการเรียนการสอนกึฬาสอกกึฬให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

นิยามศัพท์

แบบประเมินค่าทักษะ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้วัดเชิงคุณภาพ ทางด้านความสามารถทักษะกึฬาสอกกึฬที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย ทักษะการผลักลูก ทักษะการกวาดลูก และทักษะการตีลูก

นิสิต หมายถึง นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 01175127 สอกกึฬของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ภาควิชาที่ 2 ปีการศึกษา 2555

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างแบบประเมินค่าทักษะกึฬาสอกกึฬสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาลงทะเบียนเรียนวิชา 01175127 สอกกึฬ

วัสดุและวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึฬทดลอง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบประเมินค่าทักษะกึฬาสอกกึฬสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาลงทะเบียนเรียนวิชา 01175127 สอกกึฬ ภาควิชาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 225 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาค่าคุณภาพเครื่องมือ เป็นนิสิตชายและหญิงของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาลงทะเบียนเรียนวิชา 01175127 สอกกึฬ ภาควิชาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายด้วยการจับฉลาก จำนวน 60 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบประเมินค่าทักษะกีฬาฮอกกี้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย

1. แบบประเมินค่าทักษะการผลักลูก (pushing)
2. แบบประเมินค่าทักษะการกวาดลูก (slapping)
3. แบบประเมินค่าทักษะการตีลูก (hitting)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือจากภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ไปยังอาจารย์ประจำรายวิชา ฮอกกี้ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. นำแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งมีการหาคุณภาพแล้วมาใช้ ประเมินกลุ่มตัวอย่างพร้อมทั้งชี้แจง ขั้นตอน และวิธีการประเมินในแต่ละทักษะแก่ผู้ช่วย และผู้ประเมินอย่างละเอียดเพื่อให้ ผู้ประเมินศึกษาและทำความเข้าใจซักถามข้อสงสัย

3. ติดต่อขอความร่วมมือการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างจากอาจารย์ประจำรายวิชา ฮอกกี้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามที่นัดหมายไว้ โดยมีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 จัดเตรียมอุปกรณ์ และสถานที่ในการประเมินค่าทักษะกรีฑาระยะสั้น

4.2 ตรวจสอบความเข้าใจในแบบประเมินค่าทักษะกีฬาฮอกกี้ของผู้ประเมินโดยการสอบถามอีกครั้ง

4.3 กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติทักษะกีฬาฮอกกี้ให้ผู้ประเมินสังเกต เพื่อประเมินทักษะ

4.4 ผู้ประเมินให้คะแนนนักเรียน โดยเขียนคะแนนของแต่ละคนที่ปฏิบัติแล้วในแต่ละทักษะลงในใบบันทึกคะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของแบบประเมินค่าทักษะกีฬาฮอกกี้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการหาตัดสินความสอดคล้องของลักษณะพฤติกรรมกับจุดประสงค์ตามวิธีของ Rovinelli and Hambleton โดยผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญกีฬาฮอกกี้จำนวน 3 ท่าน พิจารณาเนื้อหาของทักษะที่สามารถวัดได้ แล้วนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องของลักษณะพฤติกรรมกับจุดประสงค์ (IOC: Index of Item Objective Congruence) สมนึก [8]

2. การหาค่าความเชื่อถือได้ (reliability) ของแบบประเมินค่าทักษะกีฬาฮอกกี้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยนำคะแนนแต่ละรายการของการประเมินค่าครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) ด้วยวิธีทดสอบซ้ำ (test retest methods) โดยมีระยะเวลาห่างกัน 1 สัปดาห์ ชูศรี [9]

3. การหาค่าความเป็นปรนัย (objectivity) ของแบบประเมินค่าทักษะกีฬาฮอกกี้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยนำคะแนนของผู้ประเมิน 2 ท่าน ในแต่ละรายการมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) พวงรัตน์ [10]

4. เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องการให้คะแนนแบบประเมินค่าทักษะกีฬาฮอกกี้สำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีของ Rovinelli และ Hambleton จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องของการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

ทักษะการผลักลูก มีค่าดัชนีความสอดคล้อง

อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

ทักษะการกวาดลูก มีค่าดัชนีความสอดคล้อง

อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

ทักษะการตีลูก มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่
ระหว่าง 0.67-1.00

ตารางที่ 2 แสดงค่าความเชื่อถือได้ของแบบ
ประเมินค่าทักษะกีฬาฮอกกีสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
แต่ละรายการ มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน
การประเมินผลสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือ
ได้ ของ Kirkendall *et al* [11] ได้ดังนี้

ทักษะการผล็ลูก มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ
0.75 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ ยอมรับ

ทักษะการกวาดลูก มีค่าความเชื่อถือได้
เท่ากับ 0.82 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ ดี

ทักษะการตีลูก มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ
0.88 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ ดี

ตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าเมื่อนำค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเป็นปรนัย ของแบบ
ประเมินค่าทักษะกีฬาฮอกกีสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ ในแต่ละรายการ มาเปรียบเทียบกับ
เกณฑ์มาตรฐานการประเมินผลสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
ความเป็นปรนัยของ Kirkendall *et al* [11] ได้ดังนี้

ทักษะการผล็ลูก มีค่าความเป็นปรนัยได้
เท่ากับ 0.84 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ ดี

ทักษะการกวาดลูก มีค่าความเป็นปรนัยได้
เท่ากับ 0.86 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ ดี

ทักษะการตีลูก มีค่าความเป็นปรนัยได้
เท่ากับ 0.87 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ ดี

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
ของแบบประเมินค่าทักษะกีฬาฮอกกี สำหรับนิสิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีของ Rovinelli

และ Hambleton โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ
ในการพิจารณาและตัดสินใจ แล้วนำมาคำนวณหา
ค่าดัชนีความสอดคล้อง การพิจารณาและตัดสินใจ
ของผู้เชี่ยวชาญพบว่า แบบประเมินค่าทักษะกีฬา
ฮอกกี สำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความ
สอดคล้องกับลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมา
เนื่องจากแบบประเมินค่าทักษะกีฬาฮอกกี สำหรับนิสิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง
มากกว่า 0.5 สอดคล้องกับเกณฑ์การพิจารณาค่า
ดัชนีความสอดคล้องระหว่างลักษณะพฤติกรรมกับ
วัตถุประสงคที่ต้องการวัด ซึ่งสอดคล้องกับ สมนึก [8]
ได้กล่าวไว้ว่า ค่า IOC เฉลี่ยตั้งแต่ 0.5 ถึง 1.0 แสดง
ว่าวัตถุประสงคนั้นวัดได้ครอบคลุมกับเนื้อหาตามชื่อ
เรื่องนั้น ถ้าคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า 0.5 แสดงว่ามีความ
สอดคล้องต่ำ ต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างใดอย่างหนึ่งหรือ
ตัดออกไม่นำมาใช้ จึงสรุปได้ว่าแบบประเมินค่าทักษะ
กีฬาฮอกกีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา
สามารถวัดได้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการ
วัดได้จริง

2. ผลการหาค่าความเชื่อถือได้ ขอแบบ
ประเมินค่าทักษะกีฬาฮอกกี สำหรับนิสิตมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ ด้วยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โดยวิธีการทดสอบซ้ำ
(test-retest) โดยมีระยะห่างกัน 1 สัปดาห์
พบว่า มีค่าความเชื่อถือได้อยู่ในเกณฑ์ดี 2 รายการ
คือ ทักษะการตีลูก และ ทักษะการกวาดลูก และอยู่
ในเกณฑ์ยอมรับได้ 1 รายการ คือ ทักษะการผล็
ลูก ซึ่ง Kirkendall *et al* [11] ได้เสนอมาตรฐาน
การประเมินผลสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือ
ได้ไว้ ดังนี้ ค่าความเชื่อถือได้อยู่ระหว่าง 0.90-1.00
อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ค่าความเชื่อถือได้อยู่ระหว่าง
0.80-0.89 อยู่ในเกณฑ์ดี ค่าความเชื่อถือได้อยู่
ระหว่าง 0.60-0.79 อยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ ค่าความ
เชื่อถือได้อยู่ระหว่าง 0.00-0.59 อยู่ในเกณฑ์ต่ำ
จากมาตรฐานการประเมินผลสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
ความเชื่อถือได้ของ Kirkendall *et al* [11] จึงสรุป

ได้ว่าแบบประเมินค่าทักษะกีฬาซอกกีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อถือได้และสามารถนำไปใช้ประเมินผู้เรียนได้จริง

3. ผลการวิจัยการหาค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินค่าทักษะกีฬาซอกกี สำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่าทักษะการตีลูก ทักษะการผลักลูก และทักษะการกวาดลูก มีค่าความเป็นปรนัยอยู่ในเกณฑ์ ดี ซึ่ง Kirkendall *et al* [11] ได้เสนอมาตรฐานการประเมินผลสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเป็นปรนัยไว้ ดังนี้ ค่าความเป็นปรนัยอยู่ระหว่าง 0.95-1.00 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ค่าความเป็นปรนัยอยู่ระหว่าง 0.85-0.94 อยู่ในเกณฑ์ดี ค่าความเป็นปรนัยอยู่ระหว่าง 0.70-0.84 อยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ ค่าความเป็นปรนัยอยู่ระหว่าง 0.00-0.69 อยู่ในเกณฑ์ต่ำจากมาตรฐานการประเมินผลสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเป็นปรนัยของ Kirkendall *et al* [11] ทั้งนี้เป็นเพราะว่าแบบประเมินค่าทั้ง 3 รายการ มีวิธีการทดสอบและเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน ทำให้ครูที่ใช้แบบประเมินค่าทำการให้คะแนนที่ตรงกันหรือใกล้เคียงกันไม่ยุ่งยากในการอธิบายและการดำเนินการทดสอบซึ่งสอดคล้องกับ ผาณิต [12] ได้กล่าวถึงความเป็นปรนัยโดยสรุปว่า ระดับความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคะแนนที่มีผู้ให้คะแนนหลายคนจากแบบทดสอบเดียวกัน ในกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีค่าความเป็นปรนัยสูง แสดงว่ามีความชัดเจนของวิธีการต่าง ๆ โดยเฉพาะวิธีการให้คะแนนที่แน่นอนชัดเจน ใครเป็นผู้ให้คะแนนก็ให้ค่าเหมือนกันหรือไม่แตกต่างจากผลที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า แบบประเมินค่าทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าความเชื่อถือได้ ค่าความเป็นปรนัย อยู่ระดับดีมากและดีทุกรายการจึงมีความเหมาะสมสามารถนำแบบประเมินค่าทักษะกีฬาซอกกี สำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ นำไปใช้ได้

ข้อเสนอแนะ

ในการหาค่าความเชื่อถือได้ในทักษะการผลักลูกที่มีค่าเท่ากับ 0.75 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ ยอมรับได้เพียงเท่านั้น จึงควรมีการปรับปรุงในรายละเอียดขั้นตอนวิธีการใช้แบบทดสอบให้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการสร้างแบบประเมินค่าทักษะกีฬาซอกกี สำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทักษะอื่นๆเพิ่มเติม เช่น ทักษะการตีลูกด้วยหลังไม้ ทักษะการแทบลูก

2. ควรมีการสร้างแบบประเมินค่าทักษะกีฬาซอกกีสำหรับระดับชั้นอื่น ๆ หรือ สถาบันอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

1. Wikipedia .www.wikipedia.org.
2. Education Services Division And the Board of Education in Kasetsart University. Manual General Education. Bangkok. Kasetsart University.
3. Suvimol T. measurement and evaluation in Physical Education. Physical Education. Kasetsart University.
4. Viriya B. Test and Measurement in Physical Education. Bangkok: Thaiwatanapanit: 1984
5. Pongsuk K. Physical Education for Muttayom 2 (Sword). Nonthaburi: Department of Physical Education, Sathree-nonthaburi School. 1994.
6. Pichit P. Test and Measurement in Physical Education. Bangkok : Odentstore. 2004.
7. Anunt S. Measurement in Education. Bangkok : Thaiwatanapanit. 1982.

8. Somnuct P. Measurement in Physical Education. Mahasarakram : Faculty of Education, Mahasarakram University. 1998.
9. Chusee V. Statistic in Research: Bangkok. University of chulalongkorn.
10. Poungrut T. Method of Research in Social science. Bangkok. University of chulalongkorn.
11. Kirkendall DR, Gruber JJ. and Johnson RE. Measurement and Evaluation for Physical Education. 2 ed. Champaign, Illinois: Human Kinetics Publishers, Inc. 1987.
12. Panit B. Measurement in Sport Skill. Bangkok : Faculty of Physical Education. Prasarnmitt University. 1993.

ตารางที่ 1 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องการให้คะแนนแบบประเมินค่าทักษะกีฬาฮอกกี้น้ำแข็งสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีของ Rovinelli และ Hambleton จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ทักษะการผลักลูก

ข้อที่	ผลการประเมินค่าดัชนีความ สอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	ค่า I.O.C
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ท่าเตรียม					
1. การจับไม้	1	1	1	3	1
2. ท่าทางการยืน	1	0	1	2	0.67
3. ตำแหน่งของลูก	1	1	1	3	1
การเคลื่อนไหวก่อนการผลักลูก					
1. ลักษณะของขาและเท้า	0	1	1	2	0.67
2. ลักษณะของลำตัวและมือ	1	1	0	2	0.67
3. ลักษณะของไม้	0	1	1	2	0.67
การผลักลูก					
1. ลักษณะของแขนและมือ	1	0	1	2	0.67
2. ลักษณะของไม้	0	1	1	2	0.67
3. ลักษณะของลำตัว	1	0	1	2	0.67
ความต่อเนื่อง					
1. ลักษณะของลำตัว	1	1	1	3	1
2. ลักษณะของไม้และขา	1	1	1	3	1
3. ความต่อเนื่อง	1	1	1	3	1

ตารางที่ 1 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องการให้คะแนนแบบประเมินค่าทักษะกีฬาฮอกกี้น้ำแข็งสำหรับ
นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีของ Rovinelli และ Hambleton จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน
ทักษะการกวาดลูก (ต่อ)

ข้อที่	ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง			คะแนนรวม	ค่า I.O.C
	ของผู้เชี่ยวชาญ				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ท่าเตรียม					
1. การจับไม้	1	1	1	3	1
2. ท่าทางการยืน	1	1	1	3	1
3. ตำแหน่งของลูก	1	1	1	3	1
การเคลื่อนไหวก่อนการกวาดลูก					
1. ลักษณะของขาและเท้า	0	1	1	1	0.67
2. ลักษณะของลำตัวและมือ	1	1	0	1	0.67
3. ลักษณะของไม้	1	1	1	3	1
การผลักลูก					
1. ลักษณะของแขนและมือ	0	1	1	2	0.67
2. ลักษณะของไม้	1	1	0	2	0.67
3. ลักษณะของลำตัว	0	1	1	2	0.67
ความต่อเนื่อง					
1. ลักษณะของลำตัว	1	1	1	3	1
2. ลักษณะของไม้และขา	0	1	1	2	0.67
3. ความต่อเนื่อง	1	1	0	1	0.67

ตารางที่ 1 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องการให้คะแนนแบบประเมินค่าทักษะกีฬาออกก้ำสำหรับ
นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีของ Rovinelli และ Hambleton จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน
ทักษะการตีลูก (ต่อ)

ข้อที่	ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง			คะแนนรวม	ค่า I.O.C
	ของผู้เชี่ยวชาญ				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ท่าเตรียม					
1. การจับไม้	0	1	1	2	0.67
2. ท่าทางการยืน	0	1	1	2	0.67
3. ตำแหน่งของลูก	1	1	1	3	1
การเคลื่อนไหวก่อนการตีลูก					
1. ลักษณะของขาและเท้า	1	1	1	3	1
2. ลักษณะของลำตัวและมือ	1	0	1	2	0.67
3. ลักษณะของไม้	1	1	0	1	0.67
การผลักลูก					
1. ลักษณะของแขนและมือ	0	1	1	2	0.67
2. ลักษณะของไม้	1	1	0	1	0.67
3. ลักษณะของลำตัว	1	0	1	2	0.67
ความต่อเนื่อง					
1. ลักษณะของลำตัว	1	1	1	3	1
2. ลักษณะของไม้และขา	1	1	1	3	1
3. ความต่อเนื่อง	1	1	1	3	1

ตารางที่ 2 แสดงค่าความเชื่อถือได้ของแบบประเมินค่าทักษะกีฬาฮอกกี้น้ำแข็งสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แต่ละรายการ

รายการ	ค่าความเชื่อถือได้ (r)
ทักษะการผลักลูก	0.75
ทักษะการกวาดลูก	0.82
ทักษะการตีลูก	0.88

ตารางที่ 3 แสดงค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินค่าทักษะกีฬาฮอกกี้น้ำแข็งสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แต่ละรายการ จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน

รายการ	ค่าความเป็นปรนัย
ทักษะการผลักลูก	0.84
ทักษะการกวาดลูก	0.86
ทักษะการตีลูก	0.87